

Christoph Martin Burchard

Programma Paschale Qvo Rector Academiae Rostochiensis Christoph. Martin Burchard, Med. Doct. Et Prof. P. O. ... Jesum Christum Redivivum Generi Humano Ut Verum Et Unicum Redemptorem Vindicat, Et Lætam Hujus Festi Memoriam Pia Mente Celebrandam Commendat

Rostochii: Typis Johann. Jacobi Adleri, [1739?]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1004028768>

Druck Freier Zugang

J. 512.

1739. Ostern.

~~M-1256.~~^{252.}

PROGRAMMA PASCHALE

QVO

RECTOR ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS

CHRISTOPH. MARTIN
BURCHARD,

MED. DOCT. ET PROF. P. O. FACULTATIS
MEDICÆ SENIOR

JESUM CHRISTUM

REDIVIVUM

GENERI HUMANO

ET VERUM ET UNICUM

REDEMPTOREM

VINDICAT,

ET

LÆTAM HUIUS FESTI MEMO-

RIAM PIA MENTE CELEBRANDAM

COMMENDAT.

ROSTOCHII,

Typis JOHANN. JACOBI ADLERI, SEREN. PRINCIPIS
& ACAD. Typogr.

Op. 1739

M. 1256 152

Draesens Festum, quod in Memoriam gloriosæ Resurrectionis Jesu Christi, quotannis à nobis celebratur, me rursùm admonet officii, ut serio Vos adhorter, Cives, non solum nihil committere, quod publico Pietatis Cultui officiat, sed hoc etiam agere, ut exemplo præluceatis aliis. Memoria namque huius diei Fidem nostram Salvificam potissimum confirmat, ut certi & convicti reddamur, superatos esse Satanam ac Mortem, & plenarie satisfactum Justiciæ Divinæ, postquam is, qui *λυτρον* omne, quod pro mortalibus persolvendum, in se sulceperat, ex Carceribus Mortis prodiit, & *Victor huius ac Satanae, istos in triumphum duxit.* Coloss. Cap. II. v. 15. Ediderat equidem Salvator Noster, in ipso Crucis ligno, consolatoriam istam vocem, *Τετέλεσται, Es ist vollbracht.* Ast anne hæc vox animo conscientie tormentis agitato sufficiat, nisi in Sacris evidentissima de ipsa Christi Resurrectione extarent documenta, eo magis dubitaverim, cum etiam ipsi Apostoli, pro consveta mortalium imbecillitate, satis prodiderint, spem suam, cum morte ipsius, omnem decollasse: *Wir hofften Er sollte Israel erlösen.* Luc. XXIV. v. 21. Verum illi ipsi, qui iam de Salvatore, & Salute sua, desperaverant, mox viso Magistro, agnitoque, confirmati, læto animo ex Emaunte revertuntur,

ut Condiscipulis *εὐαγγέλιον* illud afferrent ; qui tamen & ipsi, de
 Resurrectione JESU jam convicti, non expectabant advenientium
 nuncium, sed lati restabantur, *Resurrexisset Dominum, & Simoni com-*
parasse ; cumque ex Emaunte reduces, quid sibi etiam eveniret, re-
 ferrent, eo ipso momento CHRISTUS se omnibus presentem denuo
 sinit ; ipsis Prophetias explicat, & quod nunc in suo Nomine prædi-
 canda sit penitentia & salus æterna omnibus gentibus, præcipit,
 Nec in hisce tribus comparationibus substitit Amor Divini Nostri Re-
 demptoris, sed ut animos Apostolorum de vera à mortuis Resurrecti-
 one magis confirmatos redderet, per 40 dies sæpius se visendum
 ipsis exhibuit, permisitque, ut vulnera sua contractarent, imo & con-
 vivam cum ipsis agere non dedignatus est ; donec tandem in illo-
 rum presentia, in altum elevatus, supremas cæli occuparet sedes. ad
 dextram DEI collocatus, presentia sua visibili non rediturus, nisi in
 futuro hujus universi judicio. Cum ergo hæc omnia in Salutem ge-
 neris humani peracta sint, *ita ut nulla Salus nisi in hoc Nomine nobis*
concessa sit, Act. IV. v. 12. mirandum omnino est, dari adhuc homi-
 nes, qui sibi persuadent, aliisque persuasum volunt, quasi in nostra
 voluntate, aut humanis viribus situm sit, *ita animam nostram emenda-*
re, ut sine JESU CHRISTI satisfactione, aut *πληροφωρία*, æterna vita
 particeps fiat ; aut si propriam emendationem negligamus, tandem igne
 Gehennæ plane purificatas reddi impiorum animas, ut etiam exinde re-
 ditus ad vitam gloriosam ipsis pateat. Non loquor nunc de famoso
 damnatorum, ac ipsorum Diabolorum Patrono, mordacissimoque
 Caufidico, GERHARDO, sed de alio, non nisi per literas initiales
 P. C. nobis noto, qui Anno 1713. CHRISTIANI DEMOCRITI
 quendam librum, *Morbum & Medicinam*, dictum, ex Latio in Ger-
 manicum idioma transcripsit. Cum enim hisce diebus hic libellus
 forte mihi in manus incideret, observavi in Epistola dedicatoria, ad
 Democritum directâ, Autorem misere delirantem, & quamvis S.
 Scripturæ studiosus videatur, adeo ineptas tamen exinde for-
 maste conclusiones, ut dubium sit, an plus commiserationis, an in-
 dignationis mereatur, inflata sapientia turgidus, aut cum ratione in-
 saniens Scriptor. Ut enim eo feliciter teneatur suam thesin, supra ad-
 ductam, præsupponit, & ex veterum Ethnicorum, ac ipsius Cabbalæ

lacunis revocat Metempsychosin. „Omnes enim mortalium animas,
 „ante conditum Mundum, cum ceteris angelis jam creatas, postmo-
 „dum in ADAMI corpore præsentis adfuisse, ut propterea ADAMUS
 „Caput totius *Corporis Animastici* extiterit. Et hinc recte in Sacris
 „asserit, *Omnes homines in Adamo peccasse*; Quoniam ergo in ADAMO
 „omnes omnium Animæ contaminatæ sint, hinc necesse esse, ut post
 „conjunctionem cum proprio corpore, suæ studeant emendationi:
 „cum autem huic unius hominis, imo & plurium vita non sufficiat,
 „hinc Animas piorum aliquot centenas, imo vel millenas pati revo-
 „lutiones, & successive novis corporibus junctas, tandem ita depura-
 „ri, ut cum DEO, tanquam primo Animarum fonte, rursus jungi &
 „uniri queant. Animas vero impiorum, non nisi tres pati revolutio-
 „nes: Si enim secunda vice, cum corpore novo junctæ, nullam emen-
 „dationem admittant, tertia & ultima vice, cum corpore combinatas,
 „in hoc mundo quasi *peremptorie* comparere, ut si ne tunc quidem
 „desistere a sua malitia velint, ad ignem Gehennæ reddantur præci-
 „pites. Talem animam obtinuisse PHARAONEM, quæ cum etiam
 „tertia vice in sua pervicacia perseveraverit, nec castigationibus divi-
 „nis, nec multivariis miraculis, ad frugem reduci se passa sit, hinc
 „justo DEI judicio, cum indignatione subito ad inferni abyssos præ-
 „cipitatum esse, ut illic tandem purificata, *etiam ingratis ad salutem*
 „rediret. Dahero, inquit, mußte Er geplaget werden, eines ent-
 „setzlichen Todes sterben, in der Gehenna von seinem so grausam
 „bösen Willen schmerzlich gereinigt, und das Böse an Ihm ver-
 „gehret werden, damit der Geist nach seinen Stufen erhalten wür-
 „de, und in seinen Ursprung sich einwenden könnte. Und also hat
 „Ihm doch endlich seine Verhärtung, Verstockung, und Verdä-
 „mung, weil es nicht anderst seyn konnte, zur Besserung und Seelig-
 „keit, wieder Dank dienen müssen. Ut autem Auctor, suam de
 „Metempsychosi doctrinam etiam ex Sacris evincat, provocat ad lo-
 „cum Genes. Cap. IX. v. 6. Wer Menschen Blut vergießt, des
 „Blut soll wieder durch Menschen vergossen werden. „Nam cum S.
 „Scriptura mendacia proferre non possit, & per experientiam constet,
 „quod multi, impune à Regibus trucidentur; hinc concludit, vel
 „istos, qui insontes cruenta morte pereunt, jam olim in mundo præ-

„ex

„existisse, & parricidia perpetrasse, propter quæ nunc, licet infantes
 „videantur, iusta puniantur morte; Vel ipsum Regem aut Principem
 „aliquando rediturum, ut sic, propter olim iniuste profusum sangvi-
 „nem, vindicta in istum exerceri queat. Nun muß man, inquit,
 entweder sagen, die H. Schrift rede Unwahrheiten, (quod absit)
 oder man wird gestehen müssen, daß diejenige, so entleibet worden,
 entweder vorher auf der Welt gewesen, und auch Menschen Blut
 vergossen haben müssen, wofür Sie jetzund mit gleichem Recht ge-
 straffet werden; oder aber, daß derjenige grosse Herr, so diesen sei-
 nen unschuldigen Diener ermordet, und doch auf seinem Bett ver-
 schieden, wieder müsse in die Welt kommen, und sein Blut durch
 Menschen wieder vergiessen lassen, und daß, da Er jetzt ein grosser
 Herr gewesen, Er alsdenn ein geringer Diener, entweder dessen,
 den Er ermordet, oder eines andern wird seyn müssen, und also
 auch sein Leben hergeben. Præterea adducit D. PAULUM Rom.
 Cap. XI v. 25, 26., cum quibus conciliandum præcipit EZECHI-
 ELIS Caput XXXVI. & XXXVII „has enim Prophetias adimplendas
 „adhuc esse, & propterea redituros aliquando judæos, olim demor-
 „tuos, ut DEO reconciliati, in terra judaica floreat, & urbes con-
 „struant, & agrum colant, ac laborum suorum fructu latissimi fru-
 „antur. Denn, inquit, da dieselben Juden gestorben, ohne obiger
 Verheissung zu geniessen, so muß entweder die H. Schrift falsch
 reden, (quod absit) oder dieselben Juden müssen demahleins revol-
 viret werden, daß die Weissagung an Ihnen erfüllet werde. Non
 opus erit, Cives Dilectissimi, ut in istis referendis, multum desude-
 mus, cum Autor sponte suas prodat ineptias. Nam quod attinet
 peccatum omnium mortalium, in ADAMO peractum, Autor satis
 ostendit, se nescire, quid inter actum & potentiam intersit. Per ex-
 perientiam enim convincimur, non solum morbos corporis à paren-
 tibus sæpe ad sobolem propagari, qui propterea *Morbi Hereditarii*
 à Medicis vocantur, sed etiam animi vitia, ac prava mores derivari
 ad posteros; ut ab Helluonibus Helluones, ab Adulteris Adulteri, à
 furto & rapinæ deditis, fure, progenerentur. &c. Non tamen hæc
 parentum prava studia quenquam necessitant, ut similibus se polluat;
 tantum enim rationis omnibus inest, ut turpia & inhonesta, à virtu-

tibus & laude dignis distingvere possimus. Interim prava illa cupiditas, die Lust, Begierde, quæ à parentibus, hæreditario quasi jure, ad nos devultur, nos semper stimulat ac incitat, nec unquam penitus extirpari se patitur. Dum ergo hanc, ejusque turpitudinem agnoscerimus, eamque ferocientem coercemus, ne in actum erumpat, laudabile equidem exemplum præbemus aliis; ast propterea nondum excusabiles sumus coram throno Sanctitatis & Justitiæ divinæ, quippe quæ intima cordis rimatur, & ipsas etiam cogitationes, sive pravæ cupiditates damnat, & æterna pœna dignas judicat. Cum ergo & hæc connata nobis pravitas, licet in actum non deducatur, damnabilis omnino sit, hæc ipsa autem in parentibus nostris jam radicata fuerit, & successive ac originaliter ex ADAMO ad nos sit propagata, recte omnino asseritur, *omnes homines* in suis parentibus, ipsoque jam ADAMO peccasse: *Siehe ich bin aus sündlichen Samen gezeuget, und meine Mutter hat mich in Sünden empfangen*, Psalm. LI. v. 7. ut propterea appareat, ad peccatum originis non requiri, actualem omnium animarum in corpore ADAMI præsentiam: Metempsychosis autem ista Autoris nihil ineptius excogitari potest, aut cum Christiana doctrina minus congruum. Certe DEUS ab injustitiæ, aut potius crudelitatis nota exsolvi non posset, quod adeo atrociter in proprium Filium desævierit, si Generi Humano nulla exinde Salus speranda: non enim Satisfactione JESU CHRISTI indigerent piorum Animæ, si per multiplices revolutiones depurandæ sunt? multo minus impiorum Animæ; quippe unice, ut Autor vult, per ignem Gehennæ ad pristinum innocentiae statum reducendæ? Ast ane reditus ex inferno futurus sit, forte non sine proprio damno experientur, doctrinam hanc inculcantes, infernali spiritu agitati, ut Satanæ regnum augeant, & hominum corda reddant magis obdurata. Præterquam autem quod hoc pestiferum dogma cum Satisfactione meritoria Redemptoris nostri conciliari nequeat, etiam repugnat omni omnium seculorum experientiæ. Si enim, post tot revolutiones, tandem piorum animæ, in ultima revolutione, ad summam devenirent Sanctitatem, non possent non, vel hic, vel alibi, aut nunc exstare, aut olim exstuisse exempla hominum, tali Sanctitate gaudentium: Sed nullum tale, vel ex Sacra, vel Profana Historia, adduci unquam potest: *Wo wil man einen reinen finden, bey denen keiner rein ist?* Job. Cap.

Cap. XIV. v. 4. Præterea & rationes ex Sacris, quas in suam de Me-
tempſychoſi detorquet ſententiam, ineptiſſime hic applicantur. Nam
locus Geneſeos Cap. IX. v. 6 non Prophetiam continet, infallibili-
ter adimplendam, ſed Præceptum divinum, poſtmodum in Monte
Sina reiteratum. Exod. Cap. XXI. v. 12. 14. Wer einen Menſchen
ſchlägt, daß Er ſtirbt, der ſoll des Todes ſterben. Wo jemand an
ſeinen Nächſten frevelt, und Ihn mit Liſt erwürget, ſo ſoltu denſel-
ben von meinen Altar nehmen, daß man Ihn tödte. Quemadmo-
dum autem reliqua Præcepta Divina multipliciter violantur, ſic etiam
hoc ipſum ſuos transgreſſores invenit, ſive quod Reges ac Principes,
Legibus publicis ſoluti, interdum in innoxios impune graſſentur, ſive
quod alii facinoroſi, poſt perpetratum parricidium, fuga ſibi conſu-
lant, & juſtam vindictam eludant. Prophetia autem EZECHIELIS,
poſt finitam Captivitateſ Babyloniam, ſtatim adimpleta eſt, ut
propterea fruſtra judæis pulvinar ſubdere laboreſ Autor. Præterea
Prophetiæ Veteris Teſtamenti non ultra CHRISTI adventum ex-
tendendæ ſunt, ut ipſe Salvator id aſſerit, MATTHÆI Cap. XI. v. 13.
& ante luſtra aliquot evictum dedit Noſter quondam WEIDENE-
RUS, in Diſſ: de Termino Prophetiarum Veteris Teſtamenti. Roſt.
1723. D. PAULUS autem Cap. XI. non Prophetam agit, ſed judi-
cat de Populo ſuo, ex naturali, aut potius Chriſtiana charitate, quod
DEUS gentem Judaicam poſſit, & forte etiam velit ruruſ in Oleam,
inferere, ſive ad veram Eccleſiam revocare; eumque in finem ad Mi-
ſericordiam DEI infinitam provocat Et quis eſt qui abſolute negare au-
deat, non poſſe aliquando fieri univerſæ gentis Judaicæ ad Veram Ec-
cleſiam reverſionem? cujus tamen contrarium, credere nos jubent
verba CHRISTI, à LUCA adducta Cap. XXI. v. 32. Diſſ Geſchlecht
wird nicht vergehen, biſſ daß es alles geſchehe. Aſt, etiamſi infallibilia
hujus converſionis exſtarent Prophetica dicta, anne propterea inde in-
ferendum, eos judæos, qui ob incredulitateſ ſuam, ſine Fide Salvifica,
per XVII Secula periire. redituros aliquando, ut Eccleſiæ Chriſti incor-
porentur? Forte autem actum hic ago, Cives Svaviſſimi, & forte jam ante
me exſtitere, qui hujus hominis nugæ multo melius detexere? Sed
quoniam ad meam non pervenere notitiæ, mearum partium eſſe
putavi, in præſentia oſtendere, ædificium illud, quod erigere cona-
tur Autor, nil aliud eſſe quam ſine calce arenam, ſponte propria mole

im

in se corruentem. Nobis interim hic ineptiarum Scriptor documento esse poterit, quam facilis rationis sibi relicta, lapsus sit, ut etiam non vereatur ipsa abuti S. Scriptura, & exinde suae stultitiae quærere patrocinium. Non despectamus ergo à Via Regia, nec patiamur nobis eripi hunc thesaurum, Cives, quem CHRISTUS meritoria sua morte nobis comparavit, & gloriosa sua Resurrectione ita stabilitum ac confirmatum reddidit, ut nec Inferni Portæ eum destruere valeant. Lætetur nunc cum Salvatore nostro, æternum de Satana ac Morte triumphante; certi quippe & convicti, in ejus justitia, nostram consistere justiciam, & omnes, quotquot mortalium fuerint, qui ipsius merito se involvunt, tutum illic invenire præsidium. Lætetur, Cives, quod ipsum Filium DEI habeamus vitæ peractæ & Patronum, & judicem; Lætetur, quod eundem in ærumnis, quæ nos in hac vita manent, & Consolatorem habeamus, & Vindicem: Non tamen eo usque progrediamur, ut lætitia nostra, ad quam hoc Festum nos excitat, vergat in lasciviam. Abstineatis ergo, quæso, ab omni petulantia, imprimis in Saero Cœtu, nec Verbi Divini Ministris occasionem præbeatis, ut vel indigentur merito, & turpitudinem vestram publice exponant, vel propterea ingemiscere cogantur, *Denn das ist Euch nicht gut.* Nec putetis, Vos horum censuram, post columnas Aedis sacrae latitantes, facile effugere posse; non enim reliquos, qui illuc pia intentione confluunt, latere, multo minus omniscientiam divinam effugere vobis licet: hæc enim aliquando luci publicæ exponet, quæ malo exemplo, etiam in abdito, perpetrantur. *Wehe dem der dieser geringsten einen ärgert, dem wäre besser, daß ein Mühlens Stein an seinen Hals gehänget würde, und würde erseuffet ins Meer, da es am tieffsten ist.*

P. P. Sub Sigillo Rectorali
Die XXIX Martii Anno MDCCXXXIX.

Cap. XIV. v. 4. Præterea & rationes ex Sacris, quas in suam
tempſychoſi detorquet ſententiam, ineptiſſime hic applicatur
locus Geneſeos Cap. IX. v. 6 non Prophetiam continet, inſi-
ter adimplendam, ſed Præceptum divinum, poſtmodum in
Sina reiteratum, Exod. Cap. XXI. v. 12. 14. Wer einen M
ſchlägt, daß Er ſtirbt, der ſoll des Todes ſterben. Wo jenn
ſeinen Nächſten frevelt, und Ihn mit Liſt erwürget, ſo ſoltu
ben von meinen Altar nehmen, daß man Ihn tödte. Quen-
dum autem reliqua Præcepta Divina multipliciter violantur, ſi
hoc ipſum ſuos transgreſſores invenit, ſive quod Reges ac Pri-
Legibus publicis ſoluti, interdum in innoxios impune graſſent
quod alii facinoroſi, poſt perpetratum parricidium, fuga ſibi
lant, & juſtam vindictam eludant. Prophetia autem EZECH
poſt finitam Captivitatem Babyloniam, ſtatim adimpleta
propterea fruſtra judæis pulvinar ſubdere labore Autor. P
Prophetiæ Veteris Teſtamenti non ultra CHRISTI advent
tendendæ ſunt, ut ipſe Salvator id aſſerit, MATTHÆI Cap. XI
& ante luſtra aliquot evictum dedit Noſter quondam WEI-
RUS, in Diſſ: de Termino Prophetiarum Veteris Teſtamenti
1723. D. PAULUS autem Cap. XI, non Prophetam agit, ſe-
cat de Populo ſuo, ex naturali, aut potius Chriſtiana charitate
DEUS gentem Judaicam poſſit, & forte etiam velit rurfus in-
inferere, ſive ad veram Eccleſiam revocare; eumque in finem
ſericordiam DEI infinitam provocat Et quis eſt qui absolute neg
deat, non poſſe aliquando fieri univerſæ gentis Judaicæ ad Ver-
cleſiam reverſionem? cujus tamen contrarium, credere nos
verba CHRISTI, à LUCA adducta Cap. XXI. v. 32. Diſſ Ge
wird nicht vergehen, biß daß es alles geſchehe. At, etiamſi inſi-
hujus converſionis exſtarent Prophetica dicta, anne propterea i-
ferendum, eos judæos, qui ob incredulitatem ſuam, ſine Fide Sa-
per XVII Secula perire. redituros aliquando, ut Eccleſiæ Chriſti
porentur? Forte autem actum hic agō, Cives Svaviſſimi, & forte ja-
me exſtitere, qui hujus hominis nugas multo melius detexere
quoniam ad meam non pervenere noritiam, mearum parti-
putavi, in præſentia oſtendere, ædificium illud, quod erigeri
tur Autor, nil aliud eſſe quam ſine calce arenam, ſponte prop-

